

Małgorzata Szczepanik

Toruń. Kościół NMP

Informator Archeologiczny : badania 17, 219

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

podobnie jak sam obiekt na XIII-XIV w. Obiekt ten jest starszy od zabudowań tej części kościoła św. Mikołaja.

Efektem eksploatacji jest liczny materiał zabytkowy: ceramika późnoprzedniowoczesna w ilości 2688 fragmentów; szkło naczyńowe i okienne - 1274 fragmenty, 607 sztuk metali oraz materiał numizmatyczny w ilości 79 monet srebrnych i miedzianych z okresu XIV/XV w. po XVIII w. Zawieszki na sznitarce brakteaty guzikowate, denary Zygmunta I, szelągi Zygmunta III Wazy, Janas Kazimierza, Michała Korybuta Wiśniewieckiego, szelągi pruskie i lenne szwedzkie, szelągi Augusta III.

Poza tym natrafiono na medaliki z brązu, kostkę do gry, krzyżyk z brązu, fragmenty kościanego grzebliska.

W 1983 roku wyeksplorowano 62 pochówki szkieletowe datowane od XIV po XVIII wiek.

Badania będą kontynuowane.

TORUŃ
Kościół NMP

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział Toruń

Badania prowadziła mgr Małgorzata Szczępanik. Finansował WKZ Toruń. Drugi sezon badań. Kościół NMP. Okres późnoprzedniowoczesny i nowożytny /XIV - XVIII w./.

Badanie archeologiczne wewnątrz kościoła, prowadzone w ramach nadzoru nad pracami ziemnymi, związanymi z modernizacją tego obiektu.

Prezbiterium

Eksploatację prowadzono w dwóch wykopach usytuowanych wzdłuż stali. W wykopie pierwszym kontynuowano badania z roku ubiegłego. Odsłonięto relikty muru ceglanego wraz z fundamentem kamiennym ułożonym na warstwie gliny, biegnącego po osi wschód-zachód. Pod schodami grobowca nowożytnego, odkryto w ubiegłorocznym sezonie, odsłonięto relikty grobowca gotyckiego posadowione na fundamencie kamiennym /szer. 2,2 m/ łączącym się prostopadłe z murem biegnącym po osi wschód-zachód w północnej części prezbiterium.

Wykop drugi stanowił przedłużenie wykopu pierwszego w kierunku zachodnim. Odkryto dalszy przebieg muru "wzdłużnego", zarejestrowanego w wykopie pierwszym, oraz fragment grobowca gotyckiego z wydzielonymi dzielami kwadratami. Wyeksplorowano w nim 3 pochówki.

Nawa główna

W wykopie usytuowanym w przedniej jej części, po stronie południowej odkryto relikty muru z wbudowanym pilastrem, biegnącego po osi wschód-zachód.

Po przeciwległej stronie nawy odsłonięto mur ceglany, którego przebieg w kierunku północnym zarejestrowano podczas kopania rowu pod kabel elektryczny. Uchwyciono połączenie /neroznik/ z murem biegnącym prostopadłe w stosunku do niego. Lico muru biegnącego po osi północ-południe w swej części południowej stanowiło ścianę wschodnią grobowca tak, że pilaster wbudowany w mur znalazł się wewnątrz niego. W grobowcu wyeksplorowano pochówek w trumnie, umieszczoną dodatkowo w drewnianej skrzyni. Z wyposażenia pochówka oprócz fragmentów odzieży, zachowała się drewniana haczyk ułożona w nagach.

Warstwy kulturowe we wszystkich wykopach są całkowicie przemieszczone przez użytkowanie podziemia kościoła w celach grzebalnych. Zawierały one dużą liczbę luźnych kości ludzkich. Wyeksplorowano 22 pochówki - w większości w trumnach - datowane na XVII-XVIII wiek. Dwa z nich na podstawie b. rze zachowanych natrumniennych tablic z inskrypcjami są dokładnie datowane na lata 1619 i 1666. Wydobytym nielicznym, choć zróżnicowanym, materiałem zabytkowym pochodzi z okresu od XIV do XVIII wieku. Wyjątkiem są dwa małe fragmenty ceramiki datowane na okres halstański. Odkryte relikty architektoniczne należy wiązać przypuszczalnie z drugą fazą rozwoju kościoła.